

YARGITAY
22. Hukuk Dairesi .

Esas No.	2018/16055
Karar No.	2019/109
Tarihi:	08.01.2019

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İşK/34,36

- **EMSAL ÜCRET ARAŞTIRMASI**
- **İHALE MAKAMI KONUMUNDA OLAN KAMU KURULUŞLARININ HER İHALE DÖNEMİ İÇİN ÖDENMEYEN ÜÇ AYLIK ÜCRETEN SORUMLU OLDUKLARI**
- **İHALE MAKAMININ ÖDENMEYEN İŞÇİ ÜCRETLERİNDEN SORUMLULUĞUNUN HAK EDİŞ DÖNEMİ BAZINDA DEĞERLENDİRİLMESİNİN GEREKMESİ**

• **ÖZETİ** Anılan sebeple, tanıklar yeniden dinlenerek davacının aylık ücret miktarı noktasındaki bilgi ve görgüleri sorulmalıdır. Ardından, emsal ücret araştırması genişletilerek, işçinin meslekte geçirdiği süre, işyerinde çalıştığı tarihler, meslek unvanı ve fiilen yaptığı iş bildirilerek ilgili işçi ve işveren kuruluşları ile Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı internet sitesinde bulunan "kazanç bilgisi sorgulama" ekranından emsal ücretin ne olabileceği araştırılmalı ve dosya kapsamındaki tüm deliller birlikte değerlendirilerek aylık ücret miktarı noktasındaki uyuşmazlık çözümlenmelidir.

3-İhale makamı olan davalı Adalet Bakanlığı, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 36/2. maddesi gereğince, her hak ediş dönemine ilişkin son üç aylık ücret alacağından sorumludur. Mahkemece, davalı Adalet Bakanlığı'nın, aylık ücretten sorumluluğunun belirlenmesinde, hak ediş dönemi bazında değerlendirme yapmak yerine, işçinin çalışmasının sadece son üç ayının dikkate alınması, kanun maddesine aykırıdır. İhale makamı olan kamu kurumunun, "her hak ediş dönemine ilişkin son üç aylık ücretten" sorumluluğu, kanundan doğan bir sorumluluktur. Bu itibarla, hak ediş dönemleri bazında değerlendirme yapılarak,

davalı Adalet Bakanlığı'nın aylık ücretten sorumluluğu belirlenmelidir.

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, süresi içinde temyizden incelenmesi taraflar vekilince istenilmesi ve davacı vekili tarafından duruşma talep edilmesi üzerine dosya incelenerek işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmalı ve duruşma için 15/05/2018 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmisti. Duruşma günü davacı adına vekili Avukat Esra Kurtoğlu ile davalı Adalet Bakanlığı adına vekili Avukat Elif Şahin geldiler. Davalı müflis Enes-Ra İnş. İmalat ve Taah. Ltd. Şti. adına gelen olmadı. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek Tetkik Hakimi N. Özdamar Karakölah tarafından düzenlenen rapor sunuldu, dosya incelendi ve tebligat, evrak ile temyiz harcı eksikliğinin giderilmesi için Mahkemesine geri çevrildi. Geri çevirme üzerine, Mahkemece, 25/10/2018 tarihli ek kararla, temyiz harcı eksikliğinin verilen kesin süre içerisinde tamamlanmaması sebebiyle, davalı müflis şirket adına iflas idaresi vekilinin temyiz isteminin reddine karar verildiği ve ek kararın davalı müflis şirket adına iflas idaresi vekilince temyiz edilmediğinden kesinleştiği anlaşıldı. Eksiklikler giderildikten sonra dosya yeniden Dairemize gelmekle, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkili işçinin davalı şirket bünyesinde, davalı Adalet Bakanlığı'nın ihale makamı olduğu, adalet sarayı yapım işinde çalıştığını, iş sözleşmesinin haklı bir sebep olmadan feshedildiğini, işçilik alacaklarının ödenmediğini, davalı şirketin tüm işçilik alacaklarından, davalı Adalet Bakanlığı'nın ise ihale makamı sıfatıyla ücret alacağı ve faizinden sorumlu olduğunu ileri sürerek, kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti, aylık ücret, fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının hüküm altına alınmasını talep etmiştir.

Davalılar vekilleri, davanın reddini savunmuşlardır.

Mahkemece, toplanan deliller ve bilirkişi raporuna dayanılarak, yazılı gerekçeyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili ve davalı Adalet Bakanlığı vekili temyiz etmiştir.

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının ve davalı Adalet Bakanlığı'nın aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Somut uyuşmazlıkta, davacı işçinin aylık ücret miktarına yönelik uyuşmazlığın çözümünde, tanıkların konu hakkında bilgilerinin sorulmaması hatalı olduğu gibi, yapılan emsal ücret araştırması da yetersizdir. Anılan sebeple, tanıklar yeniden dinlenerek davacının aylık ücret miktarı noktasındaki bilgi ve görgüleri sorulmalıdır. Ardından, emsal ücret araştırması genişletilerek, işçinin meslekte geçirdiği süre, işyerinde çalıştığı tarihler, meslek unvanı ve fiilen yaptığı iş bildirilerek ilgili işçi ve işveren kuruluşları ile Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı internet sitesinde bulunan "kazanç bilgisi sorgulama" ekranından emsal ücretin ne olabileceği araştırılmalı ve dosya kapsamındaki tüm deliller birlikte değerlendirilerek aylık ücret miktarı noktasındaki uyuşmazlık çözümlenmelidir.

3-İhale makamı olan davalı Adalet Bakanlığı, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 36/2. maddesi gereğince, her hak ediş dönemine ilişkin son üç aylık ücret alacağından sorumludur. Mahkemece, davalı Adalet Bakanlığı'nın, aylık ücretten sorumluluğunun belirlenmesinde, hak ediş dönemi bazında değerlendirme yapmak yerine, işçinin çalışmasının sadece son üç ayının dikkate alınması, kanun maddesine aykırıdır. İhale makamı olan kamu kurumunun, "her hak ediş dönemine ilişkin son üç aylık ücretten" sorumluluğu, kanundan doğan bir sorumluluktur. Bu itibarla, hak ediş dönemleri bazında değerlendirme yapılarak, davalı Adalet Bakanlığı'nın aylık ücretten sorumluluğu belirlenmelidir.

Kabule göre de; davalı Adalet Bakanlığı aleyhine hükmolunan aylık ücret alacağına işletilecek faizin başlangıç tarihi bakımından; dava dilekçesindeki talebin 04/04/2013 tarihinden itibaren faiz işletilmesine, ıslah dilekçesindeki talebin ise 21/02/2013 tarihinden itibaren faiz işletilmesine yönelik olduğu ve dosyaya bir kısım temerrüt ihtarnamelerinin sunulduğu anlaşılmaktadır. Bu halde, davalı Adalet Bakanlığı'na karşı keşide edilen temerrüt ihtarnamelerinin tebliğ tarihinin belirlenmesi ile taleple de bağlı kalınarak faiz başlangıç tarihlerinin tespit edilmesi gerekliliğinin dikkate alınmaması hatalıdır.

4-Davanın kısmen reddedilmesine göre, kendisini vekille temsil ettiren davalı Bakanlık lehine vekalet ücretine hükmedilmemesi bir diğer hatalı yöndür.

Yukarıda yazılı sebeplerden kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebeplerden **BOZULMASINA**, davacı yararına takdir edilen 2.037,00 TL duruşma vekalet ücretinin davalılara yükletilmesine, davalı Adalet Bakanlığı yararına takdir edilen 2.037,00 TL duruşma vekalet ücretinin davacıya yükletilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 08/01/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.